

[Kirsten Madsen]

Det eneste land, hvor man kalder det union, er Danmark; i alle andre lande har man lige siden starten i 1972 talt om De Forenede Europæiske Stater. Det ved jeg. Jeg har siddet dernede i 5 år; det er der måske ikke så mange der ved. Men jeg ved, hvad der blev talt om dernede. Jeg har været der, og jeg har hørt det, og jeg har været vidne til, at det hele vejen igennem har været målet at nå til De Forenede Europæiske Stater.

Man er meget frustreret i Kommissionen i øjeblikket, dels over sit arbejde dernede, fordi man ikke ved, hvad man så skal tjene penge ved i de størrelsesordener, som man gør nu, hvis den europæiske union falder, dels fordi man er bange for, at toget stopper og ikke bare, som hr. Holger K. Nielsen mener, får bremseklodser på.

Formanden:

Ja, nu stopper jeg snart, fru Kirsten Madsen. Det er ikke rimeligt at stå og blive ved med at tale, uanset at jeg gør tegn til, at man skal standse, når der er tale om en kort bemærkning.

Så er det fru Annette Just for en kort bemærkning, og så vil jeg gerne henstille, at vi snart får mulighed for at vende tilbage til ordførerrækken. Det synes jeg er det rimeligste i en forhandling af denne art.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg vil gerne ganske kort sige til hr. Ove Fich: Tak for den tilslutning til det, jeg havde sagt. Der er ingen rettelser i Maastrichtraktaten, og det er i virkeligheden det samme, som vi havde mulighed for, da vi gik til folkeafstemning 2. juni. Det sagde hr. Ove Fich så nydeligt.

Hr. Gade kom ind på alle de ting, som det nu var nødvendigt at sætte ekstra fokus på, forsvaret, ØMU osv. Alle disse ting stod faktisk i det memorandum, som et stort flertal i Folketinget stod bag ved, og det er det, som jeg rent faktisk blot henviste til, da jeg sagde, at vi troede på, hvad de politiske partier sagde. Vi har siden måttet erkende, at der er enkelte partier, der altså springer, når de finder ud af, at de bliver lagt under pres.

Hr. Ivar Nørgaard var inde på for det første, at der ikke var særlig mange, der lyttede til,

hvad Fremskridtspartiet sagde. Det er jeg da selvfølgelig ked af, men det er hr. Ivar Nørgaards opfattelse af sagen. Det er absolut ikke min opfattelse af sagen, slet ikke når jeg har talt med så mange socialdemokrater, der siger: Det er da godt, at der i hvert fald er nogen, der har fattet, at det er unionsmålsætningen, som vi var imod. Det var ikke de specifikke områder, som vi i forvejen havde en mulighed for at undgå. Det er Det Forenede Europas Stater. Det står også i det papir, vi har fået, kaldet Maastrichtraktaten, så derom kan ikke være megen tvivl.

Til sidst til hr. Holger K. Nielsen: Det er fuldstændig rigtigt, at der er sat en bremsekloks i Danmark kan ikke tiltræde tredje fase af ØMU'en, Danmark kan ikke tiltræde det europæiske forsvar osv. – indtil næste regeringskonference. Hr. Ivar Nørgaard sagde det så klart i sin indledning. Vi har en aftale indtil næste regeringskonference. Det er i 1996. Der er ikke så lang tid til.

Formanden:

Hr. Peter Duetoft for en kort bemærkning. Inden jeg giver ordet til de efterfølgende korte bemærkninger, vil jeg godt gentage, at jeg fortsat er af den opfattelse, at det ikke er hensigtsmæssigt at afvikle debatten i form af korte bemærkninger allerede efter det første indlæg.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg vil bare sige til hr. Gade, at CD står bag Edinburghafgørelsen. Der er én for os væsentlig forskel på det nationale kompromis og Edinburghafgørelsen, og det er den pind, der omhandler unionsborgerskabet, hvor det er meget låst i Edinburghafgørelsen – og det kan vi godt leve med – men hvor det nationale kompromis jo satte danskere som B-borgere i EF. Det er den ændring, der er sket på pindene, og det er efter vores opfattelse et fremskridt. Alt det andet i det nationale kompromis har vi ingen problemer med.

Når der nu bliver snakket om en ny politik, så kan jeg ikke forstå, at CD skulle have problemer med åbenhed og gennemsækelighed og demokratisering af EF; det troede jeg at de to partier SF og CD havde stået sammen om i Markedsudvalget. At det skal være åbent og fleksibelt over for EFTA-landene, det har vi